

den, Hustruen ønsker at erhverve. — Adskillelsen mellem de egentlige *Forbrugsforeninger* og Foreninger, som vel fremtræde som Forbrugsforeninger men i Virkeligheden drive Næringsvirksomhed, skulde efter Kommissionsudkastet bero paa, om de drive deres Virksomhed fra »aaaben Bod eller lignende Forretningslokale«. Dette Kriterium er opgivet, og i Stedet derfor er sat nogle Regler, der i Hovedsagen gaa ud paa følgende: Forsaavidt de paagældende Foreninger kun indenfor Grænserne af Landbo- og Husflid beskæftiger sig med Afsætningen af Varer, som ere Genstand for Frihandel, falder deres Virksomhed overhovedet ikke ind under Reglerne for bunden Næring. Bortset herfra, er Kriteriet for *ikke* at være næringsdrivende det, at Foreningen for fælles Regning indkøber Produkter og udelukkende fordele disse Produkter mellem Foreningens Medlemmer, og at det Overskud, der fremkommer ved denne Omsætning, ligeledes tilfalder Medlemmerne eller et eller andet godtgørende Øjemed. For saadanne Foreninger skal der saa affattes en Vedtægt, der nærmere angiver Reglerne for Selskabets Liv og Virksomhed, for Foreningens Forpligtelser, for Medlemmernes Ansvar i Tilfælde af Udtrædelse m. v. Forsaavidt en saadan Forening imidlertid giver sig af med at fordele Brandevin (hvortil hører Næringsadkomst ifølge Lov 2. Juli 1870 § 4), eller Vin, hører dens Karakter som ikke næringsdrivende Forbrugsforening op. (Tilsvarende Regler ere givne med Hensyn til Produktionsforeninger og lignende Andelsforeninger).

Kap III. *Omførsel (Omløben) med Varer* skal kun være tilladt, naar Genstanden er Næringsmidler, der høre til Landets egne Frembringelser, (kan udvides ved »Vedtægten«), medens der i øvrigt kan faas Tilladelse af Politimesteren med Hensyn til Husflidsfrembringelser, ligesom Indenrigsministeriet kan give Bevilling til Omførsel. — Om *Prøvehandel* bestemmes det, at det ikke skal være tilladt ved Omrejsen at søge Bestillinger paa Varer direkte hos Konsumenterne, (derimod nok at sælge til dem, der ere handelsberettigede med den paagældende Vare — dette dog kun i Købstæderne og Handelspladserne og ikke paa Landet, naar det er for *udenlandsk* Regning Afsætningen sker). — Ved *frivillig Auktion* maa Haandværkere, Fabrikanter og handlende kun afhænde de dem selv tilhørende Varer, til hvis Afsætning de have Næringsadkomst. Forauktioneringen maa kun ske paa det Sted, hvor de i Henhold til Næringsadkomst i det sidst forløbne Aar have drevet og endnu drive Næringen. Indenlandske Landbrugs- og Haveprodukter, som af Producenter eller Opkøbere føres fra Landet til Købstaden, kunne der sælges ved Auktion. Endvidere kunne Skippere under visse Omstændigheder sælge